

Toda dolgo niso bili na novi službi v Brežicah kot mestni župnik in dekan, le 1892—1894. Njih telesne pa tudi duševne moči so jim začele pešati, zlasti spomin. Zavoljo tega so se v stalni pokoj podali. Preselili so se v svojo lastno hišico v Brežicah, kjer so mirno čakali svoje zadnje ure.

Pogostoma jim je prihajalo slabo, zlasti hudo jih je mučila srčna vodenica. Bilo je 28. marcija t. l.; zopet jim je nenavadno hudo prišlo. »Zdaj je pač zadnja!« so rekli. Gosp. zdravnik pride in pove, da zdaj je nevarno. Gospoda sprevidijo s svetimi zakramenti. Zvečer ob 10. uri je nehalo biti njih blago srce.

V soboto, 30. marcija, je bil slovesen sprevod v Brežicah. Udeležilo se ga je 14 posvetnih čč. gg. duhovnikov in več čč. oo. redovnikov. Vrli pevci čitalnice slovenske, katere podpredsednik so ranjki bili, so jim zapeli v cerkvi milo nagrobnico. Kaj ganljivo pa so slovo govorili vlč. g. Henrik Verk, dekan videmski, ki so sprevod vodili. Bili so nekdanj rajnemu gospodu strežnik pri sv. maši v Kostivnici, zdaj pa njihov naslednik. Ker so gosp. Ferenčak vedno željo imeli, v Dobovi biti pokopan, se jim je ta želja tudi spolnila.

Rajni gosp. Ferenčak so bili zelo gostoljubnega in postrežljivega srca. Radi so zahajali v družbo duhovnikov in bili vedno dobre volje; kadar so nam kaj iz svojega življenja pripovedovali, pristavili so vselej kaj mičnega in podučljivega. Zadnje dni življenja so se čutili zelo zapuščenega. Svoje zemske reči so o pravem času uravnali. Cerkev dobovska so postavili za glavnega dediča. Tudi svojih sorodnikov niso pozabili. — Letos bi bilo ravno 50 let, od kar so primicirali. Željno so pričakovali onega dne, da bi obhajali v Dobovi zlato mašo. Toda Bog jih je rešil teh skrbi. Naj v nebesih pojejo večno glorio! J. Sušnik.

Gospodarske stvari.

Vzgoja sadnih divjakov.

Prvo in najpotrebnejše je, da posestnik, ki drevje sam cepi, si doma vzgoji močne, dobro vkoreninjene in zdrave divjake. Iz starih in gozdnih divjakov nikoli zaželenega uspeha ne bo. Divjake si najložje iz semena vzgojimo, seme ali pečke se najložje dobijo pri »presanju«. Slisnjene tropine se na rešetu presejejo ter seme na solncu ali na zračnem prostoru na tanko razgrnjeno večkrat premeša in posuši. Da bo seme kalilo, spozna se, ako je belo in sladkega okusa, kadar se pregrizne. Sadno seme potrebuje čez pol metra globoko prekopano, dobro pregnojeno zemljo. Dobro in potrebno je, v grede zasekano trnje in brinje pomešati, da miši odganja, in v tako pripravljeno zemljo se jeseni seme poseja in z gnojem potrosi. Tudi je dobro, seme poprej v apno in pepel povaljati, da se pečk miši ne lotijo.

Če pa hočemo spomladi sejati, mora se pa seme pred novim letom z vlažnim peskom nasipati v zaboj, kateri se v vlažno klet spravi ali pa meter globoko v zemljo pokoplje. Spomladi se zaboj iz zemlje vzame in scimano seme v grede poseje. Pregoste rastline in plevel se mora večkrat opleti in v suši zamakati. Rast tudi močno pospešuje, če v deževnem vremenu z gnojnico poskropiš. Na tak način si lahko na majhnem prostoru dovolj lepih močnih divjakov vzgojiš ter jih za vsako cepljenje pri rokah imaš, in so že prvo leto za cepljenje močni dovolj. Sla!eji divjaki se pa drugo spomlad v vrste, 60—70 cm narazno, presadijo in poleti okulirajo.

F. P.—k.

Posojilnica v Celju je imela denarnega prometa 1894. leta 1,875.664 gld. 70 kr. Pristopilo je v teku leta 1894. novih zadrušnikov 405, kateri so vplačali deležev 3923 gld., izstopilo je 56 zadrušnikov ter vzdignilo deležev 650 gold., število zadrušnikov se je torej pomnožilo za 249 in vplačani deleži za 3273 gld. Koncem leta 1893. je bilo 2668 zadrušnikov, kateri so imeli vplačanih deležev 34.486 gld., in je bilo torej koncem leta 1894. zadrušnikov 2917 in vplačanih deležev 37.759 fl. Hranilnih vlog se je leta 1894. vložilo 512.312 gld. 41 kr., vzdignilo pa se je 418.962 gld. 17 kr., torej se je več vložilo za 93.350 gld. 24 kr. Kapitalizovane obręsti za leto 1894. znašajo 38.327 gld. 23 kr., in stanje vlog koncem 1893. leta 971.655 gld. 86 kr., torej je stanje vlog koncem 1894. leta 1,103.333 gld. 39 kr.

Žitne cene v Mariboru od 20. do 27. aprila. Po hektolitrih: pšenica 5 fl. 55 kr., rž 4 fl. 70 kr., ječmen 4 fl. 66 kr., oves 3 fl. 40 kr., turšica ali koruza 5 fl. 30 kr., proso 4 fl. 60 kr. in ajda 4 fl. 80 kr.

Sejmovi. Dne 4. maja v Stradnu, pri Št. Juriju ob juž. žel., v Gornjem gradu, pri Sv. Trojici v Slov. gor., v Poličanah (svinjski sejem), v Svičini in Slov. Bistrici. Dne 6. maja pri Sv. Petru pri Cmureku, na Ponikvi, Vidmu, v Vržeju in Mariboru (tudi konjski sejem). Dne 7. maja na Podplatu in v Celju. Dne 8. maja v Polju in Imenem (svinjski sejem). Dne 9. maja v Arnožu in na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem). Dne 10. maja v Brežicah.

Dopisi.

Iz Ljubljane. (Po potresu.) Sedaj, ko tukaj šest komisij pregleduje poslopja, se lahko vsakdo prepriča o velikanski škodi, katero je povzročil velikonočni potres. Ako se pomisli, da so za dolgo časa uničene cele vrste raznih rokodelstev in trgovin, smemo pač reči, da vsa škoda v Ljubljani znaša nad 5 milijonov gold. Nad 10% hiš bode se moralo podreti in 80% hiš z velikimi stroški popraviti. Razven te neizmerne škode pa še nas skoro vsak dan novi sunki plašijo. Tako se je zadnjo nedeljo popoldne ob 5. uri zaslislalo podzemeljsko bobnenje in kmalu nato se je precej močno zemlja stresla. Še hujše je bilo v torek zjutraj ob 1/2. uri. Ta sunek je bil močen in je po hišah spavajoče ljudi tako prestrašil, da so nekateri kar bežali na ulice. Zjutraj okoli 5. ure je bil rahlejši sunek. Dal Bog, da se zemlja pomiri! Ravno ti ponavljajoči se sunki so bogatejše meščane primorali, da se jih je katic 3000 izselilo na Gorenjsko ali pa celo v Gradec in na Dunaj. Okoli 10 tisoč ljudi pa ne more prebiti po svojih hišah. Ta torek je še 207 družin (2834 oseb) bivalo v 166 železniških vozovih, 27 barakah in 35 šotorih. Nove barake še se vedno stavijo. Pri stavljenju barake se je pred tednom ponesrečil pionir Bajš, da je dan pozneje umrl. Hvala Bogu, da še je zdravstveno stanje povoljno. Najbolj se je bati legarja ali pa griže. Hrano dobiva 6000 ljudij vsak dan v javnih kuhinjah. Tudi zadnjo nedeljo je bila služba božja pod milim nebom. Od cerkev ljubljanskih je najbolj poškodovana prej toliko krasna šentjakobska, pa tudi frančiškanska in trnovska. Po cerkvah je potres škode napravil za 250 tisoč gld. Res, hudo nas je zadela šiba božja! Pa tisto roko božjo, ki nas tepe, moramo hvaležno poljubovati, ker nam je povsod vzbudila toliko usmiljenih src, zlasti na Dunaju in po vsem Slovenskem. Naj Bog vsem dobrotnikom stoterno povrne, naj jih varuje šibe potresa!